

לוב
המלך מעדיף אנגלים

משך 40 השנים שעברו מאז כבשו האיטלי קים את ארצם, התרגלו בני לוב לפקידים זרים. אם רצו לקבל רשיון, פנו לפקיד איטלקי, אם שלחו את בנם לבית-ספר, לבדו שם איטלקית. עם כבוש צפון אפריקה בידי האנגלים אפשר היה לשער כי האנגלים יתפסו את מקום האיטלקים.

במקום זה באו המצרים. משלחות של מוריס רוטאם, מהנדסים ויועצים למיניהם, שוגרו עליידי ממשלת מצרים לעזור לאיירים אל-סינוסי, מנהיג ערביי לוב שגלה למצרים בזמן האיטלקים, להקים יסודות של מדינה מודרנית. הכובשים האנגלים הסתפקו בקבלת יתרונות צבאיים. הם גם מינו את שני הפקידים הגבוהים ביותר של המדינה החדשה.

המצרים שבאו ללוב קיבלו, יחד עם משירותיהם של האיטלקים, גם את גישתם אל ערביי המקום. הם הסתכלו עליהם כעל נחותי דרגה פראיים, אשר יש להביא בפניהם את אורות התרבות המודרנית. אם הלוכים נפגעו, לא הראו זאת במיוחד. להיפך, נוכחות המצרים נתקבלה עליידי לובים רבים כהרחיפה של אהדה ודאגה כנה. הם הקימו גם תנועה פוליטית להידוק היחסים עם מצרים. עבדאללה השני, איש אחד שהדבר לא מצא חן בעיניו, היה אייריס אל-סינוסי, שהוכתר בינתיים למלך. "אם המצרים חושבים למצוא כאן מושבה", אמר לא פעם למקורביו, "אוכיח להם שהם טועים."

משך שנים סירב לצרף את ארצו לליגה הערבית, שהיתה תנועה תחת השפעתה המוחלטת של מצרים. איבתו למזכיר הליגה, עבדאללה עזאם, היתה לשם דבר בחוגי המדיניות הערבית. הוא גם לא אהב במיוחד את האנגלים שישבו בארצו. אולם הוא זכר כי רק הודות להם ישב על כס מלכותו. היה מוכן לתת להם הנחות רבות.

אחריה זו רק הגבירה את הקרירות בינו לבין שכנתו הגדולה, עד שבמרוצת השנים זכה לתואר-הגנאי: עבדאללה השני. אולם הוא לא שיינה את דרכו, הודיע כי בעיניו עדיפים ארונים אנגליים על ארונים מצריים.

המחיר האנגלי, עם עלות נגיב לשל-טון נדמה היה כי יאוחז סוף סוף בקרע. לוב הצטרפה לליגה, אל-סינוסי נסע לבקרו את נגיב בקהיר. הם נראו יחד במסיבות, במקומות ציבוריים. אל-סינוסי ביקר במרוצי הסוסים, חזה במצעד צבאי שנערך לכבודו.

התוצאה המוחשית הראשונה מביקור זה, היתה דחייתו של חתימת חוזה-ידידות עם בריטניה, פעם אחר פעם. אולם תביעותיהם של המצרים כי ישנה גם צעד ממשי להוצאה האנגלים מארצו נדונה לכשלון: לוב תלויה תלות כספית באוצר הבריטי. מאז גירוש האיטלקים, מכסה בריטניה את גרעונה.

התועמלנים המצרים חזרו להסתותיהם נגד האנגלים ונגד המלך שלא היה מוכן לגרשם. פחדם של שליטי מצרים לראות את עצמם מוקפים עליידי כוח בריטי בלוב ובסואץ, הגביר את לחצם על סינוסי. הם אף הציעו לו הענקות כספיות במקום ההענקות הבריטיות. אולם המלך נזכר שוב בחששותיו מפני שאיפת השתלטות של מצרים על ארצו; הוא העדיף את האנגלים אשר רק ביקשו בסיסים צבאיים תמורת עזרתם הכספית.

בתחילת השבוע שעבר נתן מוחמד מונ' טאטר, ראש ממשלת לוב, את חתימתו על החוזה, לפיו ניתנה הזכות לבריטניה להח-

מוחמד נגיב ואיריס אל סינוסי

20 שנה + 7500000

רחוקים מלהיות גופניים; למרות גילו, נהנה אל-סינוסי מבריאות מפליאה. הסיבה המפורסרת לנסייעה: הידיעות הראשונות על ניהול שיתות בין אוסטריה והיהודים על שילומים. כאשר ניהלו הערבים את מערכתם נגד השילומים מגרמניה, היה גיבורה מוחמד נגיב, רודנה חרומה של מצרים. הוא נטל לידייו את היוזמה, כינס בקהיר את הליגה הערבית, הקים ועדת חירום מיוחדת למיליטמה נגד השילומים, דירבן את הערבים להיטלת חרם על גרמניה המערבית.

גרמניה חתמה על הסכם השילומים, הציעה לערבים שורה של הסכמים מסחריים מסגריורים. נגיב שכח את התנגדותו. הפעם מתכוון אל-סינוסי, כנראה, לקחת את המאבק נגד השילומים החדשים תחת חסותו. נגיב הוכיח כי זהו דבר כדאי; מובטחת לו לפחות הצלחה מסחרית.

זיק בלוב חיילים ובסיסים משך 20 השנים הבאות. המחיר: שבעה וחצי מיליון לייש לשנה.

עיראק
חתי כדאי להביא?

בהודעה של רדיו בגדאד נאמר רק כי שר הפנים, נורי אל-סינוסי, יצא להבראה ביאוסטריה. בכל זאת הספיקה ההודעה הקצרה כדי לעורר גל ניחושים; לא היה כמעט איש אחד שהיה מוכן להאמין כי המדינאי המזוקן (65) יצא באמת להבראה. נסיעותיו הפתאומיות של נורי אל-סינוסי, הרמות המרכזיות במדיניות העיראקית זה למעלה משלושים שנה, בישרו תמיד התפתחויות חדשות. לפני כמה חודשים, למשל, טס אל-סינוסי, בעיצומה של מערכת הבחירות

כורסל
"לכו לישון"

חמישה צעירים חסוני גוף, שחקני הכדור-סל של מכבי תל אביב, עלו בבטחון על המגרש הנאה בחולון, השתעשעו, עד למשחק, בכדור הגומי, להנאת הקהל. ממילב התייצבו החמישה של הפועל חולון שהביטחו לדגוג הפעם היטב את אלופי הארץ. למעשה היו כמעט כל העשרה, עוד לפני שבועות מספר, חברי נבחרת אחת, שחזרה עטורת תהילה ממוסקבה. שנתיים לפני כן היו החולונים כולם שחקני מכבי תל-אביב, שעלו ממצרים ועברו מיד לאגודה אליה השתייכו עוד בארצו של פארוק. אולם לאחר מאמצים לא קשים נעלמו באחד הימים כליל מחל אביב, השתכנו בחולון, תחת טמל הפועל. מאז הפכה הקבוצה לכוח חשיב בענף הכדורסל אך מעולם לא זכתה לנצח את מכבי תל אביב.

השבוע קיפו החולונים, דוברי הצרפתית, לגמול לאלופים. הם הסתמכו בעיקר על קליעותיו המדויקות של מרסל כהן, שהשיחיל לסלי מוסקבה יותר כדורים מכל שחקן ישראלי אחר. מאידך, היו התל-אביבים פחות נלהבים, הסתמכו בעיקר על עבודת הצוות המצויינת שלהם, שהשתיקה כליל את התפר-צויותיו של כהן, שילשלה מספר סלים משו לש מריבתה, זכתה בחוצאות 64: 22 בסיום. הקהל הרב, שקיווה לראות תחילה מאבק עקשני וטוער, לא הסתיר את אכזבתו. יקות ספורות לפני הסיום קרא נער חולוני לעבר שחקניו: "הדבר היחיד שיכול עוד להציל אתכם, הוא שתכבו את האורות, ותלכו לישון!"

שחיה

זינוק לבריכה ריקה

לפני שנה, בבריכה האולימפית בהלסינקי, הצליחו כמה צלמים להנציח תמונה ספיר-טיבית נדירה מאד: גבר בגיל העמידה, בעל שיער שיבה וכובע ברט כחול, זינק אל המים הצוננים, חיבק שחרחר, שסיים את משחה 400 המטרים בנצחון מפתיע. היה זה מבצע ספורטיבי משעשע של אב ששמחתו על נצחון בנו, צעיר צרפתי בן 19, ז'אן בואטייה, עברה גם את גובה המים בבריכת השחיה המפוארת. אולם השמחה לא ארכה יותר משנה, וימים ספורים לפני שהדואר הצרפתי עמד להנציח את הנצחון הגדול בבולדוואר מיוחד לכבודו, נטש ז'אן את ביתו, איים שלא יחזור עוד לשחות, עד שאביו ניסכים לנשואיו עם אוהבתו, שחיימת-עור בת אלג'יר.

החלטה, שעוררה סערה בציבור אוהדי הספורט הצרפתי, לא השפיעה במאומה על האב העיקש, שהעמונות הצרפתית איחלה לי שיקפוץ מעתה לבריכה ריקה.

תשבץ יישובים

מאת הקוראים אריה ועוזי, רמת-גן

- מאונץ: 1. קיבוץ על גבול הלבנון; 2. ארבעים ושבעה; 3. השבט שלא זכה לנחלה; 4. קיבוץ השומר הצעיר בעמק יזרעאל המערבי; 5. מושב יוצאי תימן בנגב; 6. מספר עיקרי קיבוץ דרומי, שבמערה עליו ניגפו, לבסוף, המצרים; 7. קבוצה בקרבת עפולה; 8. יוצאי אביב; 9. ותיק היישובים החקלאים העבריים; 10. קריאת קהל לאמנים לחזור על הופעתם; 11. רמת-גן בשתי אחיות; 12. גמ באין וגם בגע' תון; 13. כל מעצמה רוצה דבר זה בארצות השכנות; 14. בתחום קיבוץ זה נמצאת מצודת הצלבנים קלעת גידין; 15. שר שעבר מרמת-גן לירושלים; 16. חברת עיבוד חקלאי של הסי תדרות העובדים; 17. בן זוג של איילון, דור, הירדן, הגג, העמק, השבעה, השלושה והשרון; 18. מועצה אזורית מורחה לתורה; 19. הוצאת ספרים, מצודה על שפת ים המלח וקבוצה בצפון עמק הירדן; 20. מירח שטח מריתי; 21. בעם... בחרת; 22. מושבת הבילויים; 23. מפחד; 24. הוקם בתל-אביב לפני 17 שנה; 25. בדיוק כמו 31; 26. אחד השואים.

	9	8	5	4		3	2	1	
11		10			9				8
	16			15		14	13		12
		20				19		18	17
			23				22	21	
									24
	28			27				26	25
					32		31		30
		34	33						29
				37				36	35
									40
			42	41					39
									44
									43